

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

9 липня, 2017

Volume 62 No. 27

July 9, 2017

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am and 8:30 am Liturgy in Chapel

Сповідь/Confessions: - 15 minutes before
and 15 minutes in the beginning of the Divine
Liturgy - Or by appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василіяни/Basilian Fathers serving the

Parish: - Father Serafym Grygoruk, OSBM

Administrator. Email: serh70@outlook.com

Father Marcos Zubyk, OSBM

Father Joseph Pidskalny, OSBM - local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей,
приятелів та парафіян, які беруть
участь у цій Службі Божі.

5-а Неділя після П'ятидесятниці

Священномученик Панкратій, єпископ

Матей 8:28-9:1

5th Sunday after Pentecost

Priest-Martyr Pancratius, Bishop

Matthew 8:28-9:1

**The Protection of the Blessed
Virgin Mary Parish** welcomes all
guests, friends, and Parishioners
participating in this Divine Liturgy.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 23 “V strasi i pokori”; 2) **at Communion:** page 320 “Raduisia, Sertse”; 3) **Closing:** page 276 “V syl’niy nadiyi”

НИНІ: Неділя, 9 липня - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 рано.

- **Середа, 12 липня,** - о 9:30 ранку Третій Час і Презентація у церкві.

- **Четвер, 13 липня,** - о 7:00 год. вечора - Вечірня і **Відеопрезентація** про ангелів у церкві.

>> **Я, Держило Назарій,** хочу висловити щире подяку від усього серця Парафіянам української католицької церкви у Ванкувері за пожертви в сумі 3400.00 доларів на протезування ока, яке я втратив у боротьбі в Україні. Боротьба триває! З великою повагою і вдячністю. Назарій Держило. Слава Україні!

Monthly Intentions of the Holy Father for July

Lapsed Christians. That our brothers and sisters who have strayed from the faith, through our prayer and witness to the Gospel, may rediscover the merciful closeness of the Lord and the beauty of the Christian life.

Sunday Donation for July 2, 2017 – \$2,260.15

ЄЛЕОПОМАЗАННЯ (*Катехизм Шпіраго*)

Ісус Христос — милосердний самарянин, бо через свого заступника — священика — вливає оливу в рани хворого, щоб вилікувати його душу і тіло.

Св. Тайну Єлеопомазання здійснюють таким чином. Священик обмазує св. Єлеєм, творячи хрест, п'ять органів чуття хворого як знаряддя гріха (чоло, очі, вуха, ніздрі, уста, руки, груди й ноги), одночасно промовляючи молитву, в якій просить Господа Бога оздоровити хворого цим помазанням від кожної душевної і тілесної хвороби, оживити його своєю ласкою, заслуженою для нас Ісусом Христом, за молитвами Пресвятої Богородиці і усіх Святих. Конаючому хворому священик помазує тільки чоло. У такому випадку помазання інших органів чуття вже не обов'язкове, але треба молитися, доки хворий ще живе.

Ще св. Яків згадує про Тайну Єлеопомазання. Він говорить: "Нездужає хтось між вами? Хай прикличе пресвітерів церковних і хай вони помоляться над ним, помазавши його олією в ім'я Господнє, і молитва віри спасе недужого, та й Господь його підійме; і як він гріхи вчинив, вони йому простяться" (Як. 5, 14-15). Папа Інокентій I (400 р.) виразно заявляє, що ці слова стосуються Тайни Єлеопомазання тяжкохворих християн. Св. Цезарій, єпископ Ареляту, нагадує християнам про те, щоб у випадку тяжкої хвороби приймали Тіло Господнє, а також згодилися бути помазаними Єлеєм для повернення здоров'я і відпущення гріхів. Це Тайна, яку встановив Ісус Христос (Трид. Соб. 14, 4).

Єлеопомазання діє так, як діє олива: зміцнює, лікує, полегшує людині здобуття спасіння.

Єлеопомазання загартовує людину, надаючи їй сили для боротьби з болем, фізичними стражданнями і спокусами.

Досвід вчить, що не один хворий після прийняття Єлеопомазання зміцнювався. Людина, котра боялася смерті, як вогню, ставала спокійною, терплячою і повністю покладалася на Божу волю. У хвилину смерті злий дух користується різними хитрощами, щоб позбавити людину надії на Боже милосердя (Трид. Соб.). І саме Єлеопомазання відганяє диявола від смертного одра. Найкращим прикладом цього є останні хвилини св. Єлеазара. Коли наблизилась хвилинка смерті, на його обличчі вималювався переляк, і святий почав нарікати перед присутніми на те, що його жахливо мучить злий дух. Приймавши св. Єлеопомазання, він заспокоївся.

Єлеопомазання лікує душу, а часто й тіло. Воно сприяє тому, що хворому відпускаються усі смертні гріхи, в яких він не міг висповідатися через тілесну й духовну слабкість; сприяє також відпущенню багатьох покарань за гріхи. Крім цього, не раз повертає здоров'я тілу, якщо це корисно для спасіння душі.

Єлеопомазання доповнює все, чого хворий не з власної вини не зміг здійснити при св. Тайні Покаяння, воно є покаянням хворих. Часто трапляється, що хворий не може добре висповідатися або виконати найважливіші справи каяття через хворобу чи втрату свідомості, тому св. Церква, щоб допомогти йому, через св. Єлеопомазання доручає його Божому милосердю. (Зрозуміло, що хворий не має права замовчувати гріхи з надією, що їх згладить св. Єлеопомазання. У такому випадку св. Єлеопомазання не принесло б жодної користі). Єлеопомазання часто сприяє оздоровленню (Трид. Соб.). Коли Бог передбачить, що хворий, одужавши, гідно використає решту свого життя для добра своєї душі, то дарує йому одужання, щоб мав час краще приготуватися до смерті. Якщо ж Бог передбачає, що станеться по-іншому, то забирає хворого з цього світу. Деколи Бог допускає смерть хворого з огляду на його поважний вік; тоді вже сама природа вимагає, щоб хворий помер. Кожний хворий справді відчуває бодай полегшення, коли гідно прийме Єлеопомазання; це можна пояснити природним способом. Сповідь і цілковите поєднання з Богом заспокійливо впливає на розум і, одночасно, добродійно впливає і на тіло. Однак слід пам'ятати, що Єлеопомазання приносить здоров'я тілу тільки завдяки впливу Божої сили (св. Тома з Акв.). Нерозумний той, хто боїться Єлеопомазання, тому що переконаний, що після нього повинен відразу померти. Чи ж для того каже Бог рости збіжжю, що є поживою для тіла, щоб ми померли? Навпаки, для того, щоб ми вживали ту поживу і залишилися живими. Так само призначив Бог духовну поживу, а, отже, й святі Тайни, для того, щоб ми не померли, а вживали їх і жили. Нерозумний той, хто говорить, що Єлеопомазання непотрібне, бо й без нього здобуде здоров'я.

Єлеопомазання робить нас більш здатними до осягнення вічного спасіння, бо згладжує покарання за гріхи і примножує в нас освячуючу ласку. Єлеопомазання в більшій або в меншій мірі згладжує покарання за гріхи, відповідно до ступеня жалю й побожності, з якою його приймаємо. У кожному разі, той, хто гідно приймає Єлеопомазання, буде менше страждати після смерті. Завдяки Єлеопомазанню ми швидше уникаємо чистилища і швидше дістаємося до неба. Спільне у Тайні Єлеопомазання з іншими Тайнами те, що вона примножує освячуючу ласку. А збільшення освячуючої ласки має велике

значення в хвилину смерті, бо від цього залежить ступінь майбутньої слави на небі.

Єлеопомазання приймають тільки важкохворі і то негайно, щоб стати здоровими тілом і душею. Важка хвороба — це така недуга, яка пов'язана з небезпекою для життя. Отже, не можна приймати Єлеопомазання, коли болить зуб або голова. Чи може приймати Тайну Єлеопомазання воїн перед битвою або засуджений на смерть перед виконанням вироку? Не може ні один, ні другий, тому що обидва не є хворими. Винятком є лише старці. Вони можуть приймати Єлеопомазання в будь-яку хвилину, коли лише відчують себе нездоровими, бо старість вже сама по собі є важкою хворобою, Тяжкохворий-повинен прийняти Єлеопомазання негайно. Хто з власної вини приймає його, вже будучи непритомним, тому воно не принесе стільки користі, скільки тому, хто прийме Єлеопомазання свідомо, з побожністю і жалем. Бо ласка цієї Тайни має більший вплив на хворого тоді, коли він прийме її свідомо, коли може належно виявити свою віру, шану і побожність. Тілу також мало чим допоможе Тайна Єлеопомазання, якщо людина її прийме надто пізно. Нерозумно чинить той, хто кличе пожежників тоді, коли дім уже майже згорів. Сьогодні Єлеопомазання так рідко сприяє одужанню людини тому, що вона відкладає його прийняття до останку, коли вже хіба чудо могло б її оздоровити. Через свою недбалість така людина не заслуговує ласки оздоровлення. Хто нехтує такою важливою Тайною, той є найбільшим ворогом самому собі і подібний на мешканців міста, котрі, бачачи ворога, який їх оточує, не хочуть забезпечитися харчами, покладаючись на свої власні сили. Людина, яка, збираючись в дорогу у вічність, нехтує цією св. Тайною, подібна на подорожнього, котрий не бере в дорогу грошей. Нехтування цією св. Тайною не може не бути тяжкими гріхом і великою образою Св. Духа.

Не можуть приймати Тайни Єлеопомазання особи, які ще не прийшли до вживання розуму.

Єлеопомазання — це доповнення Тайни Покаяння. Отже, хто не може прийняти св. Тайни Покаяння, не може також прийняти і її доповнення. Це стосується, перш за все, дітей, котрі ще не прийшли до вживання розуму. Звичайно, це не стосується абсолютно всіх дітей до семи років, бо не раз бувало, що вже п'ятирічні діти, вмираючи, бажали священика, почувавши себе винними перед своїми батьками. Не можуть приймати Єлеопомазання старші люди з ослабленим розумовим розвитком.

У тій самій хворобі Єлеопомазання можна приймати тільки один раз.

Однак, якщо стан здоров'я покращиться, а згодом людина повторно захворіє, то знову може прийняти Єлеопомазання (Трид. Соб.).

Перед прийняттям Єлеопомазання хворий повинен висповідатися і запричащатися; після Єлеопомазання приймає звичайне папське благословення.

Сповідатися треба тому, що Єлеопомазання приймається в стані ласки. Єлеопомазання — це ліки; і, як ліки призначені для живих, а не для померлих, так і Єлеопомазання призначене для живих душею.

Папське благословення, котре також називають загальним розгрішенням, може надавати вмираючим кожний священик, уповноважений до цього єпископом. Однак при цьому повинен використовувати відповідні рекомендовані

вислови (Відп. к. 18, 3 1879). Папське благословення уділяє повного відпусту. Однак хворий повинен промовляти ім'я Ісуса вголос (священик в той час відмовляє відповідну молитву, в якій вживається ім'я Ісус), або бодай в душі, коли вже не в змозі говорити (тоді священик подає хрест для цілування); інакше не може бути відпусту (Відп. к. 20. 8. 1775). Папське благословення, подібно, як і Єлеопомазання, не може повторюватися в тій самій недузі. Повний відпуст у годину смерті можна здобути через т. зв. хрестик помираючих. Тому треба подбати про те, щоб уповноважений до цього священик посвятив малий хрестик і надав йому відпуст у годину смерті. Існує побожний звичай запалювати біля вмираючого свічки; цим немовби просимо в Бога допомоги для хворого. Однак робити це треба розумно і обережно, щоб не злякати хворого і не завдати йому прикращів.

Найближче оточення хворого повинне дбати про те, щоб він своєчасно прийняв Єлеопомазання. Зрозуміло, що й лікар повинен вчасно попередити рідних про близький кінець хворого. Отже, лікар теж несе відповідальність за спасіння хворого. Тому вірні повинні викликати до хворих лікарів-християн. Не раз домашні виправдовуються тим, що виклик священика схвилює і злякає хворого. Така надмірна обережність є якраз найбільшою жорстокістю щодо хворого. Смерть неможливо зупинити. Така рідня подібна до людей, котрі не хотіли б застерегти сліпого, який прямує до прірви, щоб не злякати його. Краще налякати хворого, ніж дозволити йому впасти у прірву.

Домашні повинні відповідно упорядкувати кімнату хворого і приготувати все необхідне для уділення Єлеопомазання. Стіл треба накрити білим обрусом; на столі повинен стояти хрест, а з обох його боків — дві запалені свічки. Крім цього, повинна бути освячена вода, якою священик міг би покропити хворого і кімнату. Врешті, треба приготувати тарілку з ватою, якою священик обтирає помазані частини тіла. Під час сповіді усі повинні вийти з кімнати, враховуючи, що сповідь тяжкохворого відбувається переважно вголос.

Maintenance Work on Church Exterior

As was discussed at previous parish council meetings, maintenance work on the exterior of the church has begun. Stairs and scaffolding to the roof of the church are being installed, with an indefinite duration of this project. Please stay clear of contractors on site. The work that is intended to be done on the church: 1) Cleaning and sealing the entire exterior surface; 2) Remediation and repair of the precast concrete; 3) Caulking at the precast concrete joints; 4) installation of roof anchors (for long term maintenance of the church); 5) Inspection/potential replacement of all components of the roof and flashing system on the various levels of roof; 6) Re-coating the existing roof membrane if inspection deems the membrane to be healthy enough to remain without replacement at this time; 7) Painting wood surfaces i.e. doors.

TODAY – Sunday, July 9 – Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies in the Fellowship Room. All guests and parishioners are invited.

– **Wed., July 12**, at 9:30 AM – Third Hour and a Video–Presentation in the church

– **Thu., July 13**, at 7:00 PM – Vespers and a Video–Presentation on Angels in the church

>> **I Nazariy Derzylo** from Lviv, Ukraine thank you very much for donations of \$3,400.00 from members of the Ukrainian Catholic Church in Vancouver, BC for my eye operation which I lost during war in Ukraine. Thank you very much!

| **St. Mary's Parish Bazaar will be held on Saturday, December 2, 2017** |

| As in past years, our Bazaar Committee is kindly requesting any extra preserves |
| (jams, pickles, relishes, etc.) that you will be making over the summer. They will be |
| sold at our Parish Bazaar. Your help is greatly appreciated. |

>> **PILGRIMAGE TO THE HOLY LAND: October 12–24, 2017.** Walk in the footsteps of Jesus; an unforgettable experience with Fr, Joe Ostopowich, Sr. Angelica SSMI, brother & sister pilgrims. For details and price call Myrna Arychuk at 604.617.7200

>> **Saturday, 22 July 2017** Sr. Angelica is celebrating 65 years as a Sister Servant of Mary Immaculate and you are invited to thank God for her vocation! Most Reverend Ken (Nowakowski), Bishop of the Eparchy of New Westminster cordially invites you to celebrate the 65th anniversary of entering religious life as a Sister Servant of Mary Immaculate by Sister Angelica Hodowansky SSMI. **22 July at 11:00 AM** Divine Liturgy at Holy Eucharist Cathedral (501–4th Avenue, New Westminster). Casual Dress Picnic to follow rain or shine! Please bring your own lawn chairs. There is no charge for the picnic, however to make sure we are prepared to host you please RSVP no later than 10 July to: Fr. Mykhailo Ozorovych Tel: 604–704–5889, mykhailo.oz@gmail.com. Instead of a gift, Sister Angelica has requested donations to the Sisters Servants of Mary Immaculate may be offered for the support of the orphanages that the Sisters care for in Ukraine.

THE SACRAMENT OF ANOINTING OF THE SICK

313. How was sickness viewed in the Old Testament? 1499–1502

In the Old Testament sickness was experienced as a sign of weakness and at the same time perceived as mysteriously bound up with sin. The prophets intuited that sickness could also have a redemptive value for one's own sins and those of others. Thus sickness was lived out in the presence of God from whom people implored healing.

314. What is the significance of Jesus' compassion for the sick? 1503–1505 The compassion of Jesus toward the sick and his many healings of the infirm were a clear sign that with him had come the Kingdom of God and

therefore victory over sin, over suffering, and over death. By his own passion and death he gave new meaning to our suffering which, when united with his own, can become a means of purification and of salvation for us and for others.

315. What is the attitude of the Church toward the sick? 1506–1513 1526–1527 Having received from the Lord the charge to heal the sick, the Church strives to carry it out by taking care of the sick and accompanying them with her prayer of intercession. Above all, the Church possesses a sacrament specifically intended for the benefit of the sick. This sacrament was instituted by Christ and is attested by Saint James: “Is anyone among you sick? Let him call in the presbyters of the Church and let them pray over him and anoint him with oil in the name of the Lord” (James 5:14–15).

316. Who can receive the sacrament of the anointing of the sick? 1514–1515 1528–1529 Any member of the faithful can receive this sacrament as soon as he or she begins to be in danger of death because of sickness or old age. The faithful who receive this sacrament can receive it several times if their illness becomes worse or another serious sickness afflicts them. The celebration of this sacrament should, if possible, be preceded by individual confession on the part of the sick person.

317. Who administers this sacrament? 1516; 1530 This sacrament can be administered only by priests (bishops or presbyters).

318. How is this sacrament celebrated? 1517–1519; 1531 The celebration of this sacrament consists essentially in an anointing with oil which may be blessed by the bishop. The anointing is on the forehead and on the hands of the sick person (in the Roman rite) or also on other parts of the body (in the other rites) accompanied by the prayer of the priest who asks for the special grace of this sacrament.

319. What are the effects of this sacrament? 1520–1523; 1532 This sacrament confers a special grace which unites the sick person more intimately to the Passion of Christ for his good and for the good of all the Church. It gives comfort, peace, courage, and even the forgiveness of sins if the sick person is not able to make a confession. Sometimes, if it is the will of God, this sacrament even brings about the restoration of physical health. In any case this Anointing prepares the sick person for the journey to the Father’s House.

320. What is Viaticum? 1524–1525 Viaticum is the Holy Eucharist received by those who are about to leave this earthly life and are preparing for the journey to eternal life. Communion in the body and blood of Christ who died and rose from the dead, received at the moment of passing from this world to the Father, is the seed of eternal life and the power of the resurrection.

Who may receive the Anointing of the Sick?

Anyone who is seriously ill due to sickness or old age may receive this Mystery (sacrament). Prudent judgment is all that is necessary to determine whether the sickness is serious enough to warrant the Mystery. The sick person need not be in danger of death. For example, an elderly person who is in a weakened condition may be anointed even though no specific serious illness is present. A person undergoing surgery because of a dangerous illness may be anointed. Sick children who have sufficient use of reason to be comforted by this Mystery also may be anointed.

Is the Anointing of the Sick given only to the dying?

Not every seriously sick person dies. In addition, some illnesses, such as terminal cancer, can last for several months before a person dies. It would be wrong to deny people the consolation of this Mystery and its actual graces until they are on their deathbed.

To accompany the Mystery of the Anointing of the Sick the Church has developed other last rites for the dying. These include holy Viaticum (Communion), the prayers for the dying and the Apostolic Blessing.

In the situation where a person is in a coma, the Anointing of the Sick may be given conditionally, that is, the priest will presume that the person truly would like to receive it and proceed on that assumption.

HOLY PRINCE VOLODYMYR THE GREAT, EQUAL TO THE APOSTLES *(July 15)*

Volodymyr the Great (956–1015). Grand prince of Kyiv from 980. Over the next 35 years he expanded the borders of Kyivan Rus' and turned it into one of the most powerful states in Eastern Europe. Volodymyr, his family, and his closest associates were baptized in December 987, when he took the Christian name Vasyliy (Basil). Soon afterward he ordered the destruction of all pagan idols. The mass baptism of the citizens of Kyiv took place in 988 and the remaining population of Rus' was slowly converted, sometimes by force.

The Christianization of Rus' was essentially engineered by Byzantium. Byzantium supplied the first hierarchs and other missionary clergy in Rus' and introduced Byzantine art, education, and literature there. During Volodymyr's reign the first schools and churches were built, notably the Church of the Tithes in Kyiv. The adoption of Christianity as the official religion facilitated the unification of the Rus' tribes and the establishment of foreign dynastic, political, cultural, religious, and commercial relations, particularly with the Byzantine Empire, Bulgaria, and Germany.

Volodymyr the Great died on 15 July 1015 in the village of Spas-Berestov. At the Tithe church the coffin with the relics of St Volodymyr was met by Kyivan clergy with Metropolitan John at the head of the procession. The holy relics were placed in a marble crypt, set within the St Clement chapel of the Dormition church beside the marble crypt of Empress Anna.

The clergy venerated Volodymyr because of his support of the church, but he was canonized only after 1240. Thereafter he was referred to as 'the holy, equal to the Apostles, grand prince of Kyiv.' The oldest extant mention of him as Saint Volodymyr is found in the Hypatian Chronicle under the year 1254, and his feast day, 15 July, was first celebrated in 1263.